

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **R. H.**
zastoupený advokátem Mgr. Danielem Grimmem,
sídlem Janáčkova 1089/20, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 57147/2019 ze dne 15. 8. 2019, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 15. 10. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 21. 3. 2019, č. j. SMO/189104/19/DSČ/Pro, jímž byl uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění do 31. 12. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl žalobce dopustit tím, že dne 21. 9. 2018 v 14:57 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky VW, registrační značky X, v Ostravě-Martinově na ulici Martinovská, před Úřadem městského obvodu Martinov, v místě, kde je dopravním značením IZ8a „zóna s dopravním omezením“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost na 40 km/h, jel okamžitou rychlostí jízdy 55 km/h naměřenou laserovým měřičem rychlosti ProLaser III. Po odečtu tolerance přístroje ve výši ± 3 km/h měl žalobce jet rychlostí nejméně 52 km/h a tím překročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou dopravní značkou nejméně o 12 km/h. Tímto svým jednáním měl žalobce porušit ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu s odkazem na přílohu č. 5 k vyhlášce č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a zároveň byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Žalobce se rovněž domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2019, č. j. MSK 57147/2019, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Ostravy a toto rozhodnutí potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě nesouhlasí s tím, že jeho námitky a vyjádření nemají takovou intenzitu, aby zpochybnily důkazy k naměřené hodnotě, a má za to, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho námitkami, a proto považuje rozhodnutí žalovaného za „do jisté míry“ nepřezkoumatelné. Žalobce následně vypočítává své námitky uplatněné před správními orgány:

- a) měřidlo nebylo správně umístěno – bylo ustaveno na nestabilní a nerovném povrchu, jak prokazují fotografie, které jsem správnímu orgánu předložil,
- b) výsledky měření mohly být zkresleny zaměřením cyklisty jedoucím před mým vozidlem,
- c) je objektivně nemožné, aby cyklista jedoucí před mým vozidlem v daném úseku vyvinul rychlost více než 50 km/h,
- d) ve vozidle strážníků se nenacházely dokumenty, které se v něm nacházet měly, případně byly tyto dokumenty neaktuální nebo neúplné,
- e) vozidlo bylo zaměřeno v neodpovídající vzdálenosti,
- f) strážník provádějící měření nebyl řádně proškolen na obsluhu tohoto typu měřícího zařízení,
- g) je nezbytné vyžádat si od výrobce, resp. dovozce návod na použití měřidla, technickou dokumentaci a vyjádření výrobce či dovozce, aby bylo postaveno na jisto:
 - a. zda může přítomnost cyklisty jedoucího před vozidlem zkreslit výsledky měření,
 - b. zda bylo měřidlo správně ustaveno, a zda má špatné ustavení vliv na výsledky měření,
 - c. jaká je přípustná vzdálenost, v níž je měřidlo schopno měřit, a zda může mít nesprávné použití měřidla (na nesprávnou vzdálenost) vliv na výsledky měření.

Žalobce má za to, že okolnosti uvedené pod bodem a), b), c) a e) zásadním způsobem zpochybňují správnost výsledků měření a správní orgán prvního stupně si tak měl k rozptýlení těchto pochybností vyžádat materiály a vyjádření výrobce, resp. dovozce, ke skutečnostem namítaným pod body g) a., g) b., a g) c. Správní orgán to dle žalobce bez jakéhokoli

podrobnějšího zdůvodnění neučinil a vycházel toliko z podkladů, které dodala Městská policie a z výpovědi strážníka, který prováděl měření. Žalobce dále namítá, že si není vědom, že by takovou rychlostí jel, že sám jako místní občan navrhoval stanovení zóny s omezením rychlosti na 40 km/h, že v místě nebylo možno předjíždět z důvodu vozidel, a má za to, že naměřená hodnota není správná z důvodu zkreslení údajů výskytem objektu před jeho vozidlem. K namítanému nesprávnému ustavení měřidla žalobce uvádí, že není zřejmé, z jakých důkazů správní orgán své závěry dovozuje; odvolává se toliko na výsledch strážníka S. a nebere v potaz, že strážník nemusel být správně proškolen na daný typ měřidla, a že má strážník v tomto ohledu zájem na výsledku řízení, resp. na tom, aby se neprokázalo, že postupoval laxně při plnění svých povinností a měřidlo ustanovil nesprávně. Výpověď strážníka S. jako svědka je v tomto ohledu dle žalobce nedostačující a za daných okolností lze důvodně pohybovat o její objektivitě. Žalobce má za to, že nesprávné ustavení měřidla na nestabilním povrchu musí mít vliv na výsledky měření a odkazuje na jím pořízené fotografie místa, kde mělo být měřící zařízení umístěno. Žalobce dále namítá, že svědek výslovně neuvedl přesnou vzdálenost měřeného vozidla od měřidla, kdy tato je přesně specifikována na snímku z výstupu jako 93 m. Dle žalobce se správní orgán námitkou žalobce, že automobil byl změřen v nesprávné vzdálenosti, vůbec nevypořádal.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 22. 11. 2019 navrhuje zamítnutí žaloby a ve vztahu k žalobním námitkám zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný následně zdůrazňuje, že zásadním důkazem ve věci je výstup z laserového rychloměru, včetně fotografie, a dále platný ověřovací list rychloměru a potvrzení o absolvování školení strážníkem, a odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu.

V. Posouzení věci soudem

4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Magistrátu města Ostravy jako správnímu orgánu prvního stupně (dále jen „MMO“) došlo dne 1. 10. 2018 Oznámení Městské policie Ostrava k zahájení řízení ve věci přestupku žalobcem, jehož přílohou je Protokol o měření rychlosti pořízený dne 21. 9. 2018 ve 14:57 h, jenž zahrnuje fotografii zachycenou měřicím zařízením a dále přiblížený detail této fotografie zaměřený na řidiče a na umístění záměrného kříže na měřeném vozidle. Fotografie vyhotovená měřicím zařízením obsahuje údaj o obci a ulici, kde se nacházelo místo měření, a to Ostrava, ul. Martinovská, dále limit rychlosti v místě spáchání přestupku stanovený na 40 km/h, datum a čas měření - 21. 9. 2018 ve 14:57:28 h, číslo snímku 7227, naměřenou rychlost 55 km/h, a vzdálenost měřeného vozidla od měřicího zařízení - 93 m. Z Úředního záznamu městské policie ze dne 21. 9. 2018 je dále zřejmé, že měření bylo provedeno laserovým silničním rychloměrem LAV/007 ProLaser III/PL-DOK II., že měření provedl strážník H. Š., skutečnost, že řidič vozidla byl ztotožněn jako žalobce, právní kvalifikace přestupku spáchaného řidičem, a typ vozidla a registrační značka - Volkswagen, RZ X. Z Oznámení k zahájení řízení ve věci přestupku ze dne 27. 9. 2018 lze zjistit, že po odečtení tolerance stanovené výrobcem měřicího zařízení byla rychlost jízdy 52 km/h. K Oznámení byl dále přiložen Ověřovací list měřicího zařízení ProLaser III/PL-DOK II č. 8012-OL-70109-18 ze dne 20. 7. 2018 s platností ověření do dne 19. 7. 2019, evidenční karta řidiče, a Potvrzení o absolvování školení operátora měřicího zařízení ProLaser III/PL-DOK II strážníkem H. Š., služební číslo X, ze dne 23. 9. 2015. Dne 13. 12. 2018 proběhlo u MMO ústní jednání, u něhož byl žalobce seznámen s obsahem spisové dokumentace, a dále byly provedeny listinné důkazy a výpověď svědka S. T., strážnice Městské policie Ostrava. Při ústním jednání konaném u MMO dne 22. 2. 2019 byla provedena výpověď strážníka H. Š. MMO následně vydal dne 21. 3. 2019 rozhodnutí č. j. SMO/189104/19/DSČ/Pro o vině žalobce, uložení pokuty 1 500 Kč a o povinnosti žalobce uhradit náklady řízení 1 000 Kč. MMO přitom vycházel zejména z Oznámení přestupku ze dne 17. 12. 2018, fotodokumentace z měřicího zařízení, ověřovacího listu, potvrzení o absolvování školení příslušným strážníkem, a svědecké výpovědi strážníků. MMO se věnoval námitce žalobce ohledně nesprávně umístěného měřidla, nesprávného naměření rychlosti vozidla a jeho možným ovlivněním cyklistou jedoucím před vozidlem žalobce, nesprávných či neúplných dokumentů, jež byly žalobci strážníky předloženy, nesprávným postupem strážníků na místě zjištění přestupku, neodpovídající vzdálenosti změřeného vozidla, místa měření rychlosti, proškolení strážníka k použití daného měřicího zařízení, a dodání návodu k použití měřicího zařízení. MMO všechny námitky žalobce shledal po jejich vypořádání nedůvodnými s tím, že přestupek byl obviněnému bez důvodných pochybností prokázán. K odvolání žalobce bylo následně vydáno žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne

15. 8. 2019, č. j. MSK 57147/2019, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
6. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
8. Žalobce ve své žalobě předně namítá, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho námitkami, a z tohoto důvodu považuje rozhodnutí žalovaného za „do jisté míry“ nepřezkoumatelné. Žalobce má za to, že si měl správní orgán prvního stupně vyžádat materiály a vyjádření výrobce (dovozce) měřicího zařízení, když jím namítané okolnosti zásadním způsobem zpochybňují správnost výsledků měření. Co se týče nedostatečného vypořádání námitek žalobce ze strany žalovaného, dle zjištění krajského soudu se žalovaný s námitkami uplatněnými žalobcem ve svém rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vypořádal, a proto nelze považovat tuto námitku žalobce za důvodnou. K námitce žalobce stran dokazování, resp. nevyžádání si dostatečných podkladů, správními orgány, krajský soud uvádí, že dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní orgány postupují tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Z rozhodnutí správních orgánů je dle názoru krajského soudu zcela zřejmé, z jakých důkazů při zjišťování skutkového stavu věci vycházely, a že tyto důkazy považovaly pro rozhodnutí o předmětné věci za dostačující. Správní orgány jako zásadní důkaz provedly fotografie zhotovené měřicím zařízením, z nichž je zcela zřejmé, že záměrný kříž je umístěn na přední části vozidla žalobce nad registrační značkou, přičemž místo zaměření ani jeho blízké okolí osoba cyklisty žádným způsobem nepřekrývá (záměrný kříž míří jiným směrem, než kde se nachází cyklista); cyklista navíc dle fotografie zakrývá jen nepatrnou část vozidla žalobce. Krajský soud tedy zcela souhlasí s názorem správních orgánů, že zde nejsou skutečnosti, které by odůvodňovaly pochybnosti o možném ovlivnění měření osobou cyklisty jedoucím před vozidlem žalobce. Přesvědčení žalobce o umístění měřicího zařízení na nestabilním povrchu, čímž mělo dle jeho názoru dojít k ovlivnění měření, pak není ničím odůvodněno; žalobcem dodatečně pořízené fotografie místa, kde dle jeho názoru bylo měřicí zařízení umístěno, nijak neprokazují, že v době měření nebylo měřicí zařízení umístěno stabilním způsobem. Krajský soud zde odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 10. 11. 2020, č. j. 9 As 224/2020-47, vydané ve věci, v níž bylo k měření rychlosti použito shodné měřicí zařízení ProLaser III: „...nejsou

pochybnosti o bezvadném měření rychlosti vozidla, pokud certifikovaný a ověřený rychloměr poskytl jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, tak jak se tomu stalo v projednávaném případě. Krajský soud s ohledem na uvedené skutečnosti neshledal důvod pochybovat o bezvadnosti měření rychlosti vozidla žalobce, když namísto chybového hlášení měřicí zařízení zaznamenalo jednoznačný výsledek měření. Správní orgány dále vycházely z Potvrzení o absolvování školení operátora měřicího zařízení ProLaserIII/PL-DOK II ze dne 23. 9. 2015 strážníkem Š., jež prokazuje řádné proškolení tohoto strážníka k měřicímu zařízení použitému k naměření rychlosti jízdy žalobce, a z ověřovacího listu k měřicímu zařízení, ze kterého je zřejmá platnost ověření v době spáchání projednávaného přestupku. Ani zde krajský soud, na rozdíl od žalobce, neshledává žádné pochybnosti. Konkrétní skutečnosti o místě, čase a okolnostech spáchání přestupku dále vyplývají z Úředního záznamu Městské policie Ostrava ze dne 21. 9. 2018 a z Protokolu o dopravním přestupku ze dne 21. 9. 2018. Krajský soud má za to, že tento výčet provedených důkazů je, a to i v souladu s judikaturou NSS, ke zjištění skutkového stavu ve věci přestupku spáchaného překročením nejvyšší dovolené rychlosti zcela dostačující, neboť zde nejsou o zjištěném skutkovém stavu věci důvodné pochybnosti, a to ani na základě žalobcem uplatněných námitek v žalobě. K tomuto krajský soud odkazuje i na rozhodnutí NSS č. j. 3 As 9/2013-35, ze dne 2. 5. 2013, dle nějž: „...správní orgán sám hodnotí jednotlivé důkazy a přikládá jim váhu. Není samozřejmostí, že správní orgán akceptuje všechny důkazy navržené účastníkem řízení. Musí však přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč takové důkazy nebudou provedeny. V dané věci správní orgány obou stupňů i městský soud přezkoumatelným způsobem uvedly, proč považují stěžovatelem navržené důkazy za nadbytečné. Je také zřejmé, proč správní orgány považovaly zjištění skutkového stavu za dostatečné, nevyvolávající pochybnosti [proškolení policisté (čl. 4 správního spisu), ověření a kalibrace měřicího zařízení (čl. 5 správního spisu), fotografie ze záznamu pořízeného během měření (čl. 8 správního spisu), samotný záznam z měření]. Také Nejvyšší správní soud považuje důkazy provedené v přestupkovém řízení za dostatečné, osvědčující spáchání daného přestupku.“...a dále: „Z průběhu dosavadního řízení je zřejmé, že podkladem pro rozhodnutí bylo oznámení o spáchaném přestupku, osvědčení zasahujících policistů pro užívání systému POLCAM, ověření měřicího zařízení (ověřovací list č. 235/08), záznam průběhu měření ze systému POLCAM zaznamenaného na digitálním nosiči dat - CD. I podle Nejvyššího správního soudu jsou předestřené důkazní prostředky dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, zvláště pak za situace, kdy sám stěžovatel nepopíral, že to byl on, kdo byl změřen při jízdě, a toliko tvrdil, že nesouhlasí s použitím důkazů a způsobem měření.“ Krajský soud dále k výše uvedené námitce odkazuje i na rozhodnutí NSS ze dne 10. 11. 2020, č. j. 9 As 224/2020-47, dle nějž: „Návod navíc není nutné provést, pokud je možné z ostatních důkazů učinit závěry o zákonnosti průběhu měření (viz rozsudek NSS č. j. 4 As 118/2013 - 61). Soulad měření s Návodem tak bylo v projednávaném případě možné předpokládat a není zřejmé, jak by při řádně provedeném měření mohlo dojít k nesouladu s Návodem.“ Krajský soud s ohledem na výše uvedené skutečnosti souhlasí se správními orgány, že provedení dalších důkazů by bylo v dané věci nadbytečné, když zde nejsou důvodné pochybnosti o skutkovém stavu věci. Námitka žalobce tedy není důvodná.

9. Žalobce dále namítá, že si není vědom, že by takovou rychlostí jel, že sám jako místní občan navrhoval stanovení zóny s omezením rychlosti na 40 km/h, a že v místě nebylo možno předjíždět z důvodu vozidel v protisměru. Krajský soud zde uvádí, že se jedná pouze o obecná tvrzení, která nijak neodůvodňují názor žalobce, že jel nižší než naměřenou rychlostí. Tyto námitky žalobce jsou tedy nedůvodné.

10. Žalobce rovněž namítá, že důkaz výsledkem strážníka Š. ve vztahu k nesprávnému ustavení měřicího zařízení je nedostačující, neboť správní orgán nebere v potaz, že strážník nemusel být správně proškolen pro užití měřicího zařízení, a má zájem na výsledku řízení, aby se neprokázalo, že měřicího zařízení ustanovil nesprávně. Krajský soud považuje námitku žalobce, co se týče zpochybnění proškolení strážníka Š., za nedůvodnou, neboť jak již bylo uvedeno výše, z potvrzení o absolvování školení operátora měřicího zařízení založeného ve správním spise je zcela zřejmé, že strážník Š. byl k užití měřicího zařízení, jímž byla změřena rychlost jízdy žalobce, řádně proškolen, a není zde tedy důvod k pochybnostem, že nebyl způsobilý měřicího zařízení řádně ustavit. Tvrzení žalobce, že strážník měl zájem na výsledku řízení, aby se neprokázal jeho nesprávný postup při měření, je pak pouhou ničím nepodloženou spekulací žalobce. Krajský soud proto považuje námitku žalobce za nedůvodnou.
11. Žalobce dále namítá, že jeho vozidlo bylo změřeno v neodpovídající a nesprávné vzdálenosti, tedy ve vzdálenosti, v níž není měřidlo schopno správně rychlost zaznamenat. Z tvrzení žalobce však dle krajského soudu není nijak zřejmé, z čeho onu neodpovídající vzdálenost vozidla dovozuje, ani jak dospěl k názoru, že se vozidlo nacházelo v době měření v takové vzdálenosti, že měřicího zařízení nebylo schopno rychlost jedoucího vozidla přesně změřit. Krajský soud i zde odkazuje na výše citované rozhodnutí NSS ze dne 10. 11. 2020, č. j. 9 As 224/2020-47. Měřicího zařízení poskytlo jednoznačný výsledek měření rychlosti (nikoliv chybové hlášení), když snímek byl pořízen a obsahuje všechny potřebné údaje o měření, a proto je třeba mít za to, že měření rychlosti bylo provedeno v projednávané věci správně, tedy že vozidlo žalobce bylo ve vzdálenosti od měřicího zařízení, při které bylo možné provést řádné měření rychlosti. Námitka žalobce je tedy nedůvodná.
12. Jako důkaz žalobce ve své žalobě navrhuje vyjádření výrobce (dovozce) měřicího zařízení k ustavení měřicího zařízení na nestabilním povrchu, k přípustné vzdálenosti pro měření rychlosti, a k možnému ovlivnění měření cyklistou jedoucím před vozidlem. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem považuje krajský soud skutkový stav v projednávané věci na základě podkladů, z nichž správní orgány vycházely, za zjištěný v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a proto pro nadbytečnost uvedený důkaz neprovedl.

V. Závěr a náklady řízení

13. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

[Zadejte text.]

Ostrava 23. 6. 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje